

det medføre meget betydelige Udgifter. Den 31te Oktober s. A. skriver saa Indenrigsministeriet til Direktionen for de sjællandske Statsbaner og beordrer den til at foretage en fornyet Undersøgelse, om det ikke skulde være muligt at foretage en saadan Forandring, som kunde bevirke, at Linien kom til at ligge vestligere. Men der standse saa Oplysningerne. Hvilket Resultat Undersøgelserne have ført til, derom vides Intet. Men naar det er saa, hvad Betydning har da Lovforslagets § 4, der bestemmer Bevillingens Størrelse, da Grundlaget, hvorpaa Beregningen er foretaget, maaske er fraveget. Vi vide jo i Diebliftet Intet om, hvilken Ordning man vil komme til, og hvilke Udgifter det vil medføre. Om Expropriationsudgiften af det Areal faae vi kun den Oplysning i Magistratens Skrivelse, at den vil være meget betydelig. Det forekommer mig at være en for lille Oplysning for en Bevilling, der angaar Millioner. Det forekommer mig, at det havde været naturligt, om Landstthinget havde staaet de i denne Henseende fornødne Oplysninger, men i deres Sted faar man i Betænkningen en Udtalelse af en noget eienommeligt Art. Betænkningen siger nemlig, at det vilde have været ønskeligt, om man havde haft de nødvendige Planer og Overslag, saa at man kunde fuldstændig overse, hvad Udgiften vilde blive; men, tilspies der, saalænge der ikke er taget Beslutning om Grundtrækkene for den hele Udvikling, kunne saadanne Oplysninger vanskelig foreligge, derfor maa man nøies med de Oplysninger, der findes i Lovforslagets Bemærkninger og i Jernbanekommissionens Betænkning. Men i det samme Dieblift den høitærede Indenrigsminister beordrer Direktionen for de sjællandske Statsbaner til at tage Spørgsmaalet om Banegaardens Udvidelse mod Ost under fornyet Overveielse, saa kan Kommissionens Forslag ikke længere være veiledende, thi jeg antager, at dermed have Teknikerne faaet fuldstændig Frihed til at søge at finde en anden Udvei, og det er jo muligt, at en saadan findes, saa at Udvidelsen mod Ost bliver overskuelig. Jeg antager dette saa meget mere, som jeg ikke kan tro, at man kom til en saadan Undersøgelse uden tillige at komme til Overbevisningen om, hvor nødvendigt det er ogsaa ved Afgjørelsen at se hen til, hvad der bør gøres for Godstrafikken. Det vil være

bekjendt, at der i sidstnævnte Henseende har været fremsat forskjellige Løsninger. Den ene gik ud paa at erhverve det Areal, paa hvilket Vandværkets Filtre ligge, det er $4\frac{1}{2}$ Td. Land. Det synes ikke, som om den høitærede Indenrigsminister har reflekteret derpaa, og jeg tror med fuldstændig Ret. Thi det vil neppe have nogen virkelig Betydning som Udvidelse, og det kunde desuden vistnok frembyde Vanskelighed at flytte Filtrene andetsteds hen; men det Spørgsmaal er jo i hvert Tilfælde ikke berørt af den høitærede Indenrigsminister i hans Forslag. Den anden Løsning gaar ud paa at erhverve Ladegaardsmarken, og den tredje Løsning paa at tilvejebringe det nødvendige Areal Syd for Vesterbrogade. Dgsaa angaaende disse Spørgsmaal henvendte Ministeriet sig i Juni Maaned s. A. til Magistraten. Og hvad svarede saa Magistraten? Paa Spørgsmaalet om Ladegaardsmarken svarede den, at den vilde ikke kunne undværes, fordi den behøvedes til en Udvidelse af Bygningerne for Jattigvæsenet, og hvis Magistraten blev tvungen til at afstaa denne Mark, vilde man blive nødsaget til at flytte Ladegaarden, hvilket ligeledes vilde medføre betydelige Udgifter. Derfor agtede Magistraten paa det Bestemteste at anbefale Kommunalbestyrelsen ikke at gaa ind paa en saadan Afstaaelse. Denne Løsning kan der altsaa ikke være Tale om, og der bliver saa kun Spørgsmaal om Terrainet Syd for Vesterbrogade. Men om dette siger Magistraten i samme Skrivelse, at det vel indtil den 1ste Oktober 1883 vil meddele Ministeriet, forjaavidt der skulde være Spørgsmaal om Dispositioner over Noget af disse Arealer, men at den ikke kan indlade sig paa at give noget Tilfagn for et længere Tidrum. Naar derfor Regjeringen i de Bemærkninger, der ledsage Lovforslaget, udtaler, at det ikke er nødvendigt nu strax at træffe nogen Afgjørelse med Hensyn til Godstrafikken, tilmed da de Grundtrækkene i Nærheden af den nuværende Banegaard, om hvis Inddragelse der vil blive Spørgsmaal, neppe i en nærmere Fremtid vilde blive benyttede paa anden Maade end tidligere; forekommer det mig overmaade lidet beroligende; thi vi have jo Magistratens Erklæring for, at den Fremtid, indenfor hvilken den vil paatage sig nogen Forpligtelse, naaer til 1ste Oktober 1883. Men naar Forholdet er dette, forekommer